

ГАЗЕТА
ВETERANІВ ВІЙНИ

Пам'ятаємо про загиблих, піклуємося про живих

Третій ТОСТ

2021 рік • СІЧЕНЬ • № 1-2 (673—674)

Незабутнє

СВІЧА ПАМ'ЯТІ

25 грудня на Тернопільщині з ініціативи обласної Спілки ветеранів Афганістану в зв'язку з 41-ю річницею введення військ і початку війни в Афганістані проведено меморіальний захід «Запали свічку в пам'ять про полеглих бойових побратимів».

РІВНО о 15.00 в Тернополі та в усіх районних центрах області, де споруджено пам'ятники і меморіальні знаки, вете-

рани-«афганці» спільною молитвою, запаленням свічок і покладанням квітів вшанували пам'ять полеглих в Афганістані бойових побратимів і тих ветеранів, які померли вже в мирний час. Світла пам'ять вам, бойові друзі, та вічний спокій! Пам'ятаємо про загиблих, не забуваємо про живих!

Про те, як у країні відзначили 41-у річницю початку Афганської війни, – фоторепортаж номера.

НАШІЙ СПІЛЦІ – 30 РОКІВ

Українська Спілка ветеранів Афганістану
(воїнів-інтернаціоналістів) – потужне громадське
об'єднання у ветеранському русі країни

25 червня 1990 року – найважливіша дата в житті воїнів-інтернаціоналістів України. З цього дня розпочала свою діяльність всеукраїнська громадська організація ветеранів війни – учасників бойових дій в Афганістані та інших зарубіжних країнах.

У 1945 році підписанням актів про капітуляцію агресорів завершилася Друга світова війна. Але кровопролиття у різних регіонах земної кулі, перш за все, у країнах Азії та Африки, тривало безперервно. Це вже були локальні війни і збройні конфлікти. Офіційно визнано близько 30 країн, в яких Радянський Союз, його Збройні Сили, його громадяни брали участь у бойових діях під прапором інтернаціональної допомоги.

І нове покоління ветеранів війни, тепер уже воїнів-інтернаціоналістів, поверталося з воєн, про які радянському народові було зовсім невідомо.

Але Афганську війну важко було приховати: в ній тільки з України брали участь більше 160 тисяч громадян.

Спочатку напівтаємно ховали полеглих воїнів, утаємничували обставини їх загибелі. Родини загиблих не отримували належної компенсації та уваги влади. Важко було пояснювати походження поранень і бойових нагород тим, хто повернувся з місць виконання інтернаціонального обов'язку.

(Закінчення на 2-й стор.)

В організаціях УСВА

СПІВПРАЦЯ НЕ ПРИПИНЯЄТЬСЯ

У рамках співпраці міської влади з громадськими організаціями підписано Меморандум про взаємодію і співробітництво між Первомайською міською радою і Первомайським міським товариством ветеранів Афганістану (Миколаївська область).

ДОКУМЕНТ спрямований на консолідацію зусиль у питаннях, що стосуються реалізації заходів із всебічного захисту законних прав та інтересів учасників бойових дій на території інших держав і сімей загиблих (померлих) воїнів-інтернаціоналістів.

під передзвін церковних дзвонів присутні поклали квіти до пам'ятника воїнам-інтернаціоналістам у сквері пам'яті загиблих воїнів-«афганців» на території Свято-Варварівської церкви.

Вшанувати пам'ять загиблих прийшли перший заступник міського голови Дмитро Малішевський, секретар міської ради Михайло Медведчук, начальник управління соціального захисту міської ради Ольга Колесніченко, голова Первомайського міського товариства ветеранів Афганістану Володимир Іонга, воїни-«афганці», їхні близькі й рідні.

ВІДДІЛ ІНФОРМАЦІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ
ПЕРВОМАЙСЬКОЇ
МІСЬКОЇ РАДИ.

Бюджет-2021

ПРИЙНЯТО ГОЛОВНИЙ КОШТОРИС КРАЇНИ

Законом, зокрема, визначено на 2021 рік:

доходи Державного бюджету України у сумі 1.092.083.254,3 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України – у сумі 959.854.312,4 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 132.228.941,9 тис. гривень, згідно з додатком № 1 до цього Закону;

видатки Державного бюджету України – у сумі 1.328.201.570,2 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України – у сумі 1.183.857.335,7 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 144.344.234,5 тис. гривень;

повернення кредитів до Державного бюджету України – у сумі 8.585.108,9 тис. гривень, у тому числі повернення кредитів до загального фонду Державного бюджету України – у сумі 8.045.945,7 тис. гривень та повернення кредитів до спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 539.163,2 тис. гривень;

надання кредитів з Державного бюджету України – у сумі 19.102.293 тис. гривень, у тому числі надання кредитів із загального фонду Державного бюджету України – у сумі 4.904.312,3 тис. гривень та надання кредитів із спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 14.197.980,7 тис. гривень;

граничний обсяг дефіциту Державного бюджету України – у сумі 246.635.500 тис. гривень, у тому числі граничний обсяг дефіциту загального фонду Державного бюджету України – у сумі 220.861.389,9 тис. гривень і граничний обсяг дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 25.774.110,1 тис. гривень, згідно з додатком № 2 до цього Закону;

оборотний залишок коштів Державного бюджету України – у розмірі до 2 відсотків видатків загального фонду Державного бюджету України.

Законом установлено у 2021 році прожитковий мінімум на

(Закінчення на 2-й стор.)

Наша історія

ПОРТРЕТ КОМАНДАРМА

СУДЬБА КАЖДОГО командарма як неординарної особистості по-своєму унікальна. Однак в їх біографіях можна знайти і загальні риси, характерні тільки тому часу і той історическій епоху, в якій вони жили і служили Родині.

За часів війни в Афганістані 40-ю общевойскову армію ТуркВО возглавляли семь командующих. Одни из них больше известны в среде ветеранов и в нашем обществе в целом, другие – меньше. Назвать последовательно фамилии всех семейных командармов затрудняются даже участники боевых действий в Афганістані, хотя этот перечень публикуется во многих печатных и Интернет-изданиях. К сожалению, не все командармы оставляют после себя литературно-мемуарное наследие в виде книг, ограничиваясь интервью и журнальными публикациями.

(Окончание на 3-й стр.)

НАШІЙ СПІЛЦІ – 30 РОКІВ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Байдужі чиновники не могли і не бажали розуміти синів Батьківщини, які повернулися з пекла боїв на чужині. Життя вимагало об'єднання зусиль ветеранів у боротьбі за гідне ставлення до ратної праці та свої соціальні права.

В обласних центрах, великих містах України розпочалася природна діяльність клубів, об'єднань, рад воїнів запасу, воїнів-інтернаціоналістів, насамперед, рад учасників бойових дій в Афганістані. Офіційне визнання громадських структур ветеранів розпочалося тільки у другій половині 80-х років. Організаційно до цього питання потужно підключився комсомол.

У червні 1988 року в Севастополі було проведено Республіканський збір молодих воїнів запасу, на якому доти розрізнені спілки воїнів запасу і воїнів-інтернаціоналістів були об'єднані в Республіканську раду воїнів запасу.

Наступним кроком у ветеранському русі України було створення потужного структурованого громадського об'єднання воїнів-інтернаціоналістів. **25 червня 1990 року відбулася установа Конференція Спілки воїнів-інтернаціоналістів України (СВІУ).** Вона об'єднала усіх воїнів-інтернаціоналістів, учасників міжнародних операцій з підтримки миру і безпеки.

Спочатку в Україні не було законодавчої бази для ветеранського руху, ніхто не знав, як зареєструвати нашу організацію. І перша реєстрація її була при Раді міністрів УРСР. І це було віддзеркалено у нас на офіційному бланку.

Проголошення Україною незалежності вимагало нових кроків у перетворенні ветеранського руху.

Було цікаво, що до незалежності поступово звикали і деякі керівники місцевих організацій. На підставі старих військових зв'язків вони чекали вказівок з Москви. Але поступово і до останніх дійшло, що незалежність – назавжди, і головним для нас став Київ.

24-26 жовтня 1991 року відбулася II позачергова Конференція СВІУ, яка надала організації нову, сучасну назву – Українська Спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (УСВА).

У статутних документах Конференція наголосила, що УСВА – складова частина громадянського суспільства незалежної України, більш чітко визначила мету діяльності: правовий, соціальний захист ветеранів війни, учасників бойових дій на території інших держав, сімей загиблих воїнів, увічнення пам'яті полеглих побратимів, героїко-патріотичне і духовне виховання молоді.

Ми втілювали у життя жорсткі принципи структурної побудови організації: фіксоване персональне членство; створення обласних (територіальних) організацій в усіх областях України і в Києві; створення місцевих (районних і міських) організацій в усіх районах України.

І зараз УСВА – найбільш потужна в Україні громадська організація ветеранів, яка налічує близько 120 тисяч членів організації, які об'єднані в 25 обласних, 718 міських і районних, 1096 первинних осередках.

Законодавча база ледве встигала за нашим зростанням. Закон України «Про об'єднання громадян» було прийнято лише 16 червня 1992 року (№ 2460-XII). На жаль, у ньому не було враховано наші пропозиції про фіксоване членство і вимоги до структур всеукраїнських і обласних громадських організацій. Ми пропонували, що всеукраїнської організації мають включати більшість обласних організацій України, а обласні – більшість районних організацій області. Але було прийнято спрощений прин-

цип: всеукраїнські організації повинні мати які завгодно осередки в більшості областей, а обласні – свої будь-які осередки в більшості районів області.

Такі формулювання закону дозволяли створювати поверхневі організації без реальних масових осередків. Цим користувалися спритні «ділки», залишаючи «генералами без війська».

Ми старалися стримувати такі негативні впливи на рух ветеранів в Україні, проводили аналіз і демонстрували керівництву країни реальну картину, яка складалася. З середини 90-х і до початку 2000 років реально існувало 5-6 всеукраїнських громадських організацій ветеранів війни, серед яких УСВА займала місце лідера ветеранського руху.

Завдяки діяльності УСВА у громадській свідомості сформовано образ ветерана Афганської війни, гідного спадкоємця бойових, трудових, історичних традицій ветеранів Великої Вітчизняної війни, з яким пов'язуються честь, гідність і військово-патріотична героїка.

Наявність єдиної, потужної громадської організації ветеранів війни у державі, її авторитет упродовж тривалого часу дозволяли вирішувати складні проблеми соціального захисту інвалідів війни, родин загиблих воїнів, учасників бойових дій.

Але не все було беззмарно у нашому ветеранському русі. Потужна ветеранська організація не була «до смаку» владі. Тому ми завжди звертали особливу увагу на зміцнення організаційної єдності.

Нагадуємо про те, що влада при Президенті П. О. Порошенку штучно ігнорувала нашу організацію, робила всі можливі кроки для знищення традиційного ветеранського руху. Зокрема стосовно УСВА були використані відомі методи руйнування потужних організацій і рухів:

– створення паралельних організацій для їх дроблення, зокрема з ініціативи С. В. Куніцина на підтримку П. О. Порошенка була створена «БАВА» (Всеукраїнська асоціація ветеранів Афганістану, яка потім змінила назву), що і сьогодні продовжує спроби руйнування в «афганському» русі;

– поглинання активних, дієздатних організацій в асоціаціях, координаційних радах тощо, та під приводом об'єднання створення інертних, малорухомих, позбавлених ініціативи організацій ветеранів, що діють в інтересах окремих політичних сил. Ініціаторів таких «координаційних рад» було багато, але всі ці спроби не мали успіху.

Прийняття нового Закону «Про громадські об'єднання» 22 березня 2012 року (№ 4572-VI) ще більше спрощує формування «фейкових» ветеранських організацій, руйнує ветеранський рух. Закон не вимагає створення місцевих осередків, а дозволяє створення всеукраїнських організацій при наявності лише призначених представників.

УСВА домоглася внесення змін до цього закону, які дозволили діяти раніше створеним територіальним ветеранським організаціям зі статусом юридичних осіб у складі всеукраїнських об'єднань.

Нам нав'язують розмите поняття «громадянське суспільство», де головними діючими особами стають «активісти», «псевдопатріоти», волонтери з невідомими і закордонними джерелами фінансування.

Як гриби після рясного дощу з'являються десятки і сотні всеукраїнських організацій, які складаються лише з двох-трьох фізичних осіб у вишиванках або у камуфляжі, які вимагають бюджетного фінансування власних «забаганок», далеких від реальних потреб ветеранів.

Але ми твердо розуміємо: Наша єдність – запорука успіху!

Ми прорвемося! Бачили і не таке!

ЮЛІЯ ЛАПУТІНА – МІНІСТР У СПРАВАХ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНИ

ГЕНЕРАЛ-МАЙОР СЛУЖБИ безпеки України. Має юридичну, педагогічну і психологічну освіту: 1996 рік – закінчила Академію Служби безпеки України, спеціальність – правознавство, юрист; 1988 рік – Київський державний інститут фізкультури, фізична культура і спорт, спеціальність – викладач-тренер.

Кар'єра: 3 08.1988 по 08.1992 – молодший науковий співробітник лабораторії психології формування особистості молодшого школяра Наукково-дослідного інституту психології УРСР (Київ). 31992 по 05.2020 – проходження військової служби в Службі безпеки України. Працювала заступником начальника Центру спеціальних операцій «А» Служби безпеки України, заступником начальника Департаменту контррозвідального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки СБУ, командиром оперативної групи СБУ в АТО.

Брала участь у ряді складних операцій із подавлення сепаратистського путчу Криму 1994 року. 3 квітня 2014 року – участь в антитерористичній операції. 3 вересня по грудень 2014 року – командир оперативної групи СБУ на ротатійній основі в АТО.

З 2014 по 2020 рік брала участь у виконанні завдань із забезпечення безпеки держави у районі проведення АТО-ООС.

З серпня по грудень 2020 року працювала генеральним директором Директорату комунікацій та інформаційної політики Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України.

Науковий ступінь – кандидат психологічних наук. Володіє англійською мовою.

З 18 грудня 2020 року призначена на посаду міністра у справах ветеранів України.

Незабутнє

● Дніпро

Дніпропетровські обласне і міське об'єднання ветеранів Афганістану УСВА провели покладання квітів до пам'ятника загиблим в Афганістані воїнам «Вибух пам'яті», що на Набережній Дніпра.

НЕЗВАЖАЮЧИ на вкрай несприятливі погодні умови, що перетворили усе довкола на «льодову арену», ветеранський актив, члени сімей загиблих воїнів і померлих ветеранів війни поклали квіти і хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих і померлих бойових побратимів. У Преображенському храмі пройшла панахида за загиблими воїнами.

Віктор ВОЛОШИН, голова Дніпропетровського обласного об'єднання ветеранів Афганістану УСВА.

● Шепетівка

Члени міськрайонної Спілки ветеранів Афганістану провели пам'ятний захід з нагоди 41-ї річниці початку війни в Афганістані.

УЧАСНИКИ бойових дій на території інших держав зі своїми родинами прийшли до пам'ятника «Чорний тюльпан», щоб покласти квіти пам'яті й вшанувати загиблих на Афганській війні земляків і побратимів.

У храмі святих мучениць Віри, Надії, Любові і матері їх Софії в Шепетівці відбулася панахида за полеглими військовослужбовцями.

Бюджет-2021

ПРИЙНЯТО ГОЛОВНИЙ КОШТОРИС КРАЇНИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

одну особу в розрахунок на місяць у розмірі з 1 січня 2021 року – 2189 гривень, з 1 липня – 2294 гривні, з 1 грудня – 2393 гривні, а для основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років: з 1 січня 2021 року – 1921 гривня, з 1 липня – 2013 гривень, з 1 грудня – 2100 гривень;

дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня 2021 року – 2395 гривень, з 1 липня – 2510 гривень, з 1 грудня – 2618 гривень;

працевздатних осіб: з 1 січня 2021 року – 2270 гривень, з 1 липня – 2379 гривень, з 1 грудня – 2481 гривня;

працевздатних осіб, який застосовується для визначення базового розміру посадового окладу судді: з 1 січня 2021 року – 2102 гривні;

працевздатних осіб, який застосовується для визначення посадових окладів працівникам інших державних органів, оплата праці яких регулюється спеціальними законами: з 1 січня 2021 року – 2102 гривні;

працевздатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури: з 1 січня 2021 – 1600 гривень;

осіб, які втратили працевздатність: з 1 січня

2021 року – 1769 гривень, з 1 липня – 1854 гривні, з 1 грудня – 1934 гривні.

Законом установлено у 2021 році мінімальну заробітну плату:

у місячному розмірі: з 1 січня – 6000 гривень, з 1 грудня – 6500 гривень;

у погодинному розмірі: з 1 січня – 36,11 гривні, з 1 грудня – 39,12 гривні.

Законом установлено, що у 2021 році рівень забезпечення прожиткового мінімуму для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» у відсотковому співвідношенні до прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення становить: для працевздатних осіб – 35 відсотків; для осіб, які втратили працевздатність, та осіб з інвалідністю – 100 відсотків, для дітей – 130 відсотків відповідного прожиткового мінімуму.

Рівень забезпечення прожиткового мінімуму для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних закладах дошкільної освіти відповідно до Закону України «Про дошкільну освіту» у 2021 році збільшується відповідно до зростання прожиткового мінімуму.

ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ АПАРАТУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ.

Наша история

САМЫЙ СТАРШИЙ командующий по году рождения – Тухаринов Ю. В. (05.1927 г.). Он был старше своих последователей на 10–15 лет и вступил в управление 40-й ОА в возрасте 52 лет. Самые младшие – Громов Б. В. (11.1943 г.) и Дубынин В. П. (02.1943 г.). Самыми молодыми командующими были также Дубынин В. П. и Громов Б. В., которые вступили в эту должность в возрасте 43 лет.

Детство и юность всех будущих военачальников проходили в тяжелых условиях военного и послевоенного времени. Все они – дети войны, четверо – Ткач Б. И., Генералов Л. Е., Родионов И. Н., Дубынин В. П. – родились в селах, где послевоенная разруха, нужда и бедность больше всего давали о себе знать. Да и у трех остальных, родившихся в городах, детство складывалось непросто. Работали на заводе родители Ермакова В. Ф., был репрессирован отец Тухаринова Ю. В., погиб в Отечественной войне в год рождения сына отец Громова Б. В. Но всем им семья и общество помогли подняться и получить военное образование, проявить свои лучшие качества личности, закаленной трудным детством.

В военной биографии каждого командарма общим и одинаковым

Генерал-лейтенант
ТУХАРИНОВ Ю. В.
27.12.1979 г. – 23.09.1980 г.

Генерал-лейтенант
ТКАЧ Б. И.
23.09.1980 г. – 07.05.1982 г.

Генерал-лейтенант
ЕРМАКОВ В. Ф.
07.05.1982 г. – 04.11.1983 г.

ПОРТРЕТ КОМАНДАРМА

**Командующие 40-й общевойсковой армии
Туркестанского военного округа**

Генерал-лейтенант
ГЕНЕРАЛОВ Л. Е.
04.11.1983 г. – 19.04.1985 г.

Генерал-лейтенант
РОДИОНОВ И. Н.
19.04.1985 г. – 30.04.1986 г.

было последовательное продвижение по служебной лестнице, не минуя ни одной промежуточной ступени, от командира взвода до командарма, с соответствующим повышением образовательного уровня в военных академиях. Никто из них до Афганистана не имел опыта управления войсками в боевых действиях.

Биографические материалы командармов дают возможность найти ответы на такие вопросы: с каких должностей и на какие должности

генералы были направлены в Афганистан, как долго и на каких должностях они там служили, на какие должности были направлены закаленные в боях командармы, каково высшее достижение в их военной карьере.

Особой уникальностью отличаются биографии первого и седьмого командармов.

Тухаринов Ю. В. в своей карьере уже прошел уровень командарма и с сентября 1979 г. был первым заместителем командующего войсками

ТуркВО. Однако по мобилизационным планам и директивам именно на него была возложена ответственность за формирования и управление в течение десяти месяцев действиями вновь созданной и отобранной 40-й ОА, личный состав которой состоял, в основном, из военнослужащих, призванных из запаса. В сентябре 1980 г. Тухаринов Ю. В. вернулся на свою должность – первого заместителя командующего войсками ТуркВО.

Трое командующих – Ермаков В. Ф., Родионов И. Н. и Громов Б. В. прибыли в Афганистан и возглавили 40-ю ОА с равнозначных должностей – командармов. Ермаков В. Ф. прослужил в Афганистане около полутора лет, Родионов И. Н. – около года.

Генералы Ткач Б. И., Генералов Л. Е. и Дубынин В. П. прибыли в Афганистан на должность первого заместителя командарма и после приобретения боевого опыта в порядке продвижения по службе были назначены на должность командарма. При этом Ткач Б. И. прибыл в Афганистан с равнозначной должности 1-го заместителя командарма, а Дубынин В. П. – с должности командира дивизии после окончания ВА Генштаба. Всем им пришлось служить в Афганистане более двух лет.

Дольше всех командиров, более пяти лет, воевал седьмой командарм Громов Б. В. У него были три командировки в Афганистан. Первый раз

Генерал-лейтенант
ДУБЫНИН В. П.
30.04.1986 г. – 01.06.1987 г.

он прибыл туда в январе 1980 г. на должность начальника штаба 108-й мсд с равнозначной должности. Но уже в ноябре 1980 г. был назначен командиром 5-й мсд и прослужил в этой должности до августа 1982 г. Во второй раз Громов Б. В. с должности первого заместителя командарма был назначен генералом для особых поручений – начальником ОГ Генштаба ВС СССР и пребывал в этом качестве в Афганистане в течение года (03.1985 – 04.1986). В третий раз он прибыл в Афганистан на долж-

ность командующего в июне 1987 г. с равнозначной должности командарма и обеспечивал управление 40-й ОА до ее окончательного вывода из Афганистана 15.02.1989 г.

Закаленные в боях командармы получали новые назначения. На равнозначные должности командармов были назначены Ткач Б. И. и Дубынин В. П. На свою должность первого заместителя командующего войсками военного округа вернулся Тухаринов Ю. В. (ТуркВО). С повышением на должности первого заместителя командующего войсками военного округа были назначены генералы Ермаков В. Ф. (ТуркВО), Генералов Л. Е. (ПрикВО), Родионов И. Н. (МВО). На должность командующего войсками округа был назначен Громов Б. В. (КВО).

Дальнейшая карьера командармов Афганской войны сложилась по-разному. Высшим достижением в военной карьере генерал-полковника Тухаринова Ю. В., генерал-полковника Генералова Л. Е. и генерал-лейтенанта Ткача Б. И. стали должности 1-го заместителя командующего войсками военного округа (ТуркВО, ПрикВО и СибВО соответственно). Заместителем министра обороны СССР был генерал армии Ермаков В. Ф., первым

Генерал-полковник
ГРОМОВ Б. В.
01.06.1987 г. – 15.02.1989 г.

заместителем министра обороны – начальником Генштаба РФ – генерал армии Дубынин В. П., заместителем министра обороны РФ – генерал-полковник Громов Б. В. Министром обороны РФ был генерал армии Родионов И. Н.

Продолжают свою общественно-политическую деятельность в РФ Громов Б. В. и Ермаков В. Ф.

Ушли из жизни Тухаринов Ю. В., Генералов Л. Е., Дубынин В. П., Ткач Б. И., Родионов И. Н.

В. АБЛАЗОВ.

Генерал-полковник Тухаринов Юрий Владимирович

Родился 3 мая 1927 года в Вятке. Трудовая деятельность и военная служба в Вооруженных Силах СССР:

02.1943 – 08.1946 – Машиностроительный завод им. 1 Мая, ученик, фрезеровщик, Киров (областной).

08.1946 – 10.1949 – Саратовское пехотное училище, курсант.

10.1949 – 01.1954 – командир пулеметного взвода, 51-й гвардейский механизированный полк 15-й гвардейской механизированной Ровенской дивизии, лейтенант, Белорусский военный округ.

01.1954 – 06.1958 – командир стрелковой роты 15-й гвардейской механизированной Ровенской дивизии, старший лейтенант, Группа советских войск в Германии.

06.1958 – 08.1959 – заместитель командира батальона 15-й гвардейской механизированной Ровенской дивизии, капитан, Группа советских войск в Германии.

08.1959 – 08.1963 – слушатель Военной академии им. М. В. Фрунзе, майор, Москва.

08.1963 – 11.1965 – заместитель командира полка 112-й гвардейской мотострелковой Звенигородской дивизии, майор, Киевский военный округ.

11.1965 – 08.1967 – командир 426-го гвардейского полка 25-й гвардейской Чапаевской мотострелковой дивизии, подполковник, Киевский военный округ, Лубны.

08.1967 – 08.1969 – слушатель Военной академии Генерального штаба ВС СССР, подполковник, Москва.

08.1969 – 07.1972 – начальник первого отдела оперативного управления штаба Забайкальского военного округа, полковник, Чита.

07.1972 – 04.1974 – командир 150-й дивизии, генерал-майор, ЗабВО, Борзя.

04.1974 – 01.1976 – первый заместитель командующего, член Военного совета 29-й армии, генерал-майор, ЗабВО, Улан-Удэ.

01.1976 – 09.1979 – командующий 29-й армии, генерал-лейтенант, ЗабВО, Улан-Удэ.

09.1979 – 02.1980 – первый заместитель командующего войсками и член Военного совета Туркестанского военного округа, генерал-лейтенант, Ташкент.

02.1980 – 09.1980 – командующий 40-й армией, генерал-лейтенант, Афганистан, Кабул.

09.1980 – 11.1983 – первый заместитель командующего войсками и член Военного совета Туркестанского военного округа, в 1981–1982 годах – руководитель Оперативной группы ТуркВО по обеспечению руководства боевыми действиями Ограниченного контингента советских войск в Афганистане, генерал-полковник, Ташкент.

11.1983 – 01.1990 – в группе представителей Главного командования Объединенных Вооруженных Сил государств – участников Варшавского договора в Народной армии ГДР, генерал-полковник, Берлин.

С 01.1990 – в отставке по состоянию здоровья. Жил в Кирове. Скончался 20 декабря 1998 года. Похоронен в Вятке.

Награды: ордена Октябрьской Революции (1981), Красной Звезды (1974), «За службу Родине в Вооруженных Силах СССР» третьей степени (1979), медали СССР, ордена и медали зарубежных стран.

ВЫСОКОЮ ТРЕБОВАТЕЛЬНОСТЬ СОЧЕТАЛ С ЗАБОТОЙ О ЛЮДЯХ

ЗНАТНЫЙ зажиточный род Тухариновых был хорошо известен в Вятке. Отец генерала, Владимир Алексеевич, был репрессирован в конце 30-х годов по сфабрикованному доносу и выжил в лагере только благодаря своим знаниям по строительству насыпей и прокладке железных дорог. Лагерное начальство доверило ему работать инженером.

Мама Анна Николаевна говорила сыну: «Никогда в жизни не шути с советской властью». Эти слова и увиденные наяву картины из суровой действительности Воркутинского ГУЛага врезались в память Юрию Владимировичу на все оставшиеся годы. Он никогда не прикидывался обиженным судьбой, хотя и имел на это все основания.

Домой отец вернулся в 1942 году, когда уже шла война с фашистами. На фронт таких, как он, не брали, и Владимир Алексеевич продолжил работу по гражданскому строительству. По его проектам было построено несколько жилых домов, общественных зда-

ний. Но реабилитирован он был смертно только в 1992 году.

В детские и юношеские годы Юрий увлекался спортом, литературой, музыкой, самостоятельно научился играть на баяне и аккордеоне. Работать он начал в 14 лет, а после восьмого класса пошел работать на Машиностроительный завод учеником слесаря-лекальщика, затем выучился на фрезеровщика – готовил детали к танкам Т-60 и Т-70.

В 1946 году Юрия призвали в армию и направили на учебу в Саратовское пехотное училище. В 1949 году лейтенанта Ю. В. Тухаринова назначили командиром пулеметного взвода в 51-й гвардейский механизированный полк 15-й гвардейской механизированной дивизии.

В 1954–1959 годах служил в Группе советских войск в Германии, проявил незаурядные командирские способности, командовал отдельной ротой, был заместителем командира батальона, начальником полковой школы. За успехи в воин-

ской службе был награжден медалью «За боевые заслуги» и направлен в августе 1959 г. в Военную академию им. М. В. Фрунзе.

После выпуска из академии майор Ю. В. Тухаринов получает направление в гвардейскую мотострелковую дивизию Киевского военного округа на должность заместителя командира полка, а через два года назначается командиром полка 25-й гвардейской Чапаевской мотострелковой дивизии, дислоцировавшейся в городе Лубны.

В июле 1967 года был направлен на основную факультет Академии Генерального штаба ВС СССР, после окончания которой в 1969 году получил назначение в Читу в Забайкальский военный округ на должность начальника первого отдела оперативного управления штаба округа. А в 1972 году его назначили командиром мотострелковой дивизии в Борзе, где он в оптимальные сроки сформировал и обустроил дивизию на совершенно новом месте дислокации, обеспечил необходимую войсковую подготовку личного состава и вывел ее в число лучших в округе. Под командованием Ю. В. Тухаринова подразделения и части соединения всегда отличались высокой боевой готовностью, полевой выучкой, организованностью и дисциплиной.

Заслуги комдива были по достоинству отмечены командованием, он был награжден орденом Красной Звезды и ему присвоили очередное воинское звание генерал-майор.

В марте 1974 года получил назначение на должность первого заместителя командующего 29-й армии в Улан-Удэ. А 5 января 1976 года он стал командующим этой армией.

(Окончание на 5-й стр.)

В організаціях УСВА

ПОДАРУНКИ ДО СВЯТА

Давно склалася добра традиція: напередодні свята дорослі піклуються про те, щоб святий Миколай приніс подарунки всім малюкам. Не залишилися осторонь добрих справ і ветерани Шепетівської спілки ветеранів Афганістану, які підготували подарунки до свята.

ЦЬОГО РОКУ святий угодник з особливими подарунками від «афганців» завітав до храму святих мучениць Віри, Надії, Любові та їх матері Софії, де настоятелем – протоієреєм Анатолієм Вересюком, теж військовим «афганцем».

При храмі діє недільна школа, де діти вивчають ази православія, співають у хорі, малюють і займаються іншими гарними справами. Опікується ними отець Анатолій, допомагає йому отець Федір Вересюк. Щонеділі тут відбуваються репетиції хору, лунає духовний спів. У хорі співають 35-

40 дітей – це учні від першого до дев'ятого класу. Більшість з них відвідують музичну школу.

Чудовий колектив юних хористів храму під керівництвом Надії Петрівни Марченко – неодноразовий переможець обласних конкурсів різдвяних колядок і пісень.

Тож у день свята Миколая він подарував вірянам духовну насолоду та естетичне задоволення.

Настоятель храму отець Анатолій привітав присутніх зі святом і наголосив, що справжній церковний спів повинен бути, насамперед, духовним. А духовність виховується через участь у житті церкви. Хористи засвідчили, як цей принцип втілюється у житті. Віряни з великим задоволенням слухали спів і раділи. Їхні обличчя розквітали усмішками.

Від імені воїнів-«афганців» виступив голова спілки Валерій Окорський. Він подякував хору, який прославляє Бога, і наголосив, що маленькі хористи вклали у піснеспів свою душу і серце, подарувавши вірянам незабутню духовну насолоду.

По закінченні свята всі діти отримали солодощі від ветеранів.

Віра КУХАРУК.

У ЦЕНТРІ УВАГИ

Вирішення проблемних питань діяльності ветеранських організацій Чернігівщини завжди повинно бути в центрі уваги влади на місцях.

НА ЦЬОМУ наголосила голова облради Олена Дмитренко в ході робочої зустрічі з головою обласної Організації ветеранів України Анатолієм Скуратовичем і заступником голови Чернігівської обласної організації ветеранів Афганістану Станіславом Віхровим.

Як повідомляє відділ інформаційного забезпечення та зв'язків з громадськістю виконавчого апарату Чернігівської обласної ради, учасники зустрічі обговорили проблеми ветеранів Чернігівщини, що загалом, як і в державі, стосуються соціального забезпечення, обмеження пільг і в цілому – функціонування самих організацій. Ветерани відзначили не лише позитивні здобутки в діяльності очолюваних ними організацій, їх первинних осередків, але й розповіли про свої насувні про-

блеми, про напрацювання і плани.

Представники громадських організацій висловили сподівання про співпрацю ветеранської спільноти з представницькими органами місцевої влади, що дає змогу в тісній взаємодії вирішувати питання соціального захисту ветеранів, надаючи свої пропозиції для подальшого конструктивного діалогу.

Олена Дмитренко засвідчила свою повагу таким громадським організаціям, що відіграють важливу роль у підтримці ветеранів, патріотичному вихованні молоді та працюють над впровадженням ефективних проектів соціалізації й реабілітації ветеранів війни. Голова обласної ради пообіцяла докладно вивчити окреслені у зверненнях очільників ветеранських організацій питання і сприяти розв'язанню викладених ними проблем.

ЧТОБЫ ЗНАЛИ ПРО ЭТУ ВОЙНУ

В Запорожье состоялся митинг, посвященный 41-й годовщине ввода войск в Афганистан. Традиционно в этот день «афганцы», родные и близкие погибших воинов собрались, чтобы почтить память тех, кто не вернулся с войны.

– СЕГОДНЯ памятная для нас дата, – сказал заместитель председателя Союза инвалидов и ветеранов Афганистана Заводского района Сергей Косяк. – Мы пришли почтить память наших друзей, не вернувшихся с войны, встретиться с однослуживцами и вспомнить боевую молодость.

Сергей Косяк служил танкистом в Шиндандском военном округе.

– Со мной служил земляк Александр Бузуй, – вспомнил «афганец». – В Запорожье мы вместе учились, жили в соседних дворах. Он погиб в 1985 году. Я вернулся с войны, а он остался там навсегда. Часто вспоминаю войну. Стараюсь рассказывать о ней детям. Хочется, чтобы молодежь знала историю, знала про эту войну. Наши дети и внуки должны помнить героев.

Запорожские «афганцы» стараются вести активный образ жизни, проводят праздничные вечера. Сейчас в связи с пандемией коронавируса многие встречи пришлось отложить. Вот только проблемы, которые часто возникают у ветеранов Афганистана, никуда не исчезли.

– Мы не молодеем, и многие наши люди сейчас нуждаются в лечении, – отметил Сергей Косяк. – Нашей организации активно помогает комбинат «Запорожсталь». Они постоянно интересуются нашими проблемами и потребностями, заботятся и помогают материально, ни разу не отказали в помощи.

25 декабря воины-«афганцы» и неравнодушные жители Николаева пришли к мемориалу на Аллее Славы в парке «Победа», чтобы возложить цветы погибшим в боях, помянуть тех, кто уже после войны покинул нас навсегда.

БУДУТ ПОМНИТЬ ВСЕГДА

ПЕРЕД собравшимися ветеранами выступили председатель Николаевского областного союза воинов-интернационалистов и запаса Юрий Соловей, заместитель главы областной администрации Игорь Кузьмин и председатель городской организации воинов-интернационалистов и запаса Сергей Паливода.

Наступила минута молчания. Застыли в одном строю уже седые ребята – те, которые первыми входили в Афганистан, и те, которых война призвала позже. Они выжили, но будут помнить всегда ту далекую страну и друзей, которые вернулись домой «грузом 200».

Пресс-служба НОСВиЗ.

● Шостка

ЗАСЛУЖИЛИ ВСЕНАРОДНУ ПОВАГУ

● Конотоп

25 грудня члени Сумської обласної організації «Спілки ветеранів Афганістану» поклали квіти до монументу загиблим воїнам-інтернаціоналістам.

– ПОБРАТИМИ-«АФГАНЦІ», сьогодні в нас пам'ятна дата – 41 рік тому почалася Афганська війна, яка принесла горе двом народам. Багато кращих синів не повернулися з тієї війни, багато хто прийшов з інвалідністю, усі прийшли обпалені війною. Біль важких втрат не піде з народної пам'яті. Усі, хто з гідністю і честю виконав військовий, інтернаціональний обов'язок, заслужили всенародну повагу, – звернувся до бойових товаришів на своїй сторінці у Facebook голова СОО «СОВЕАФ» Анатолій Линник.

Прес-служба «СОВЕАФ».

● Жмеринка

● Хмельник

● Літин

25 грудня на Вінниччині відбулось покладання квітів до пам'ятників загиблим воїнам-інтернаціоналістам з нагоди дня введення радянських військ до Афганістану.

НЕЗАГОЄНОЮ раною війна залишається для багатьох вінничан, які, виконуючи наказ, воювали під спокотним небом Афганістану. Зустрілися ці тепер уже сивочолі чоловіки біля пам'ятників воїнам-«афганцям», щоб вшанувати пам'ять товаришів по службі і всіх, хто не повернувся додому з тієї «чужої» війни.

Учасники заходів вшанували хвилиною мовчання пам'ять воїнів-«афганців» і поклали квіти до підніжжя пам'ятників.

ПРЕС-СЛУЖБА ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ СПІЛКИ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ В АФГАНІСТАНІ.

● Вінниця

● Липовець

Наша історія

ниці, на этот раз с маршалом С. Л. Соколовым.

27–30 декабря 1979 года из расположения штаба 103-й воздушно-десантной дивизии командующий 40-й армии Ю. В. Тухаринов руководил ходом выдвижения воинских частей в назначенные районы сосредоточения в соответствии с установленным графиком.

31 декабря 1979 года Ю. В. Тухаринов с воспалением легких оказался в госпитале, а на следующий день заболел и начальник штаба армии генерал-майор Л. Н. Лобанов.

Первое крупное выступление мятежников было подавлено весной 1980 г. в районе Кунара, затем были подавлены вооруженные выступления в провинциях Файзабад, Тулукан, Баглан, Нангархар, а также в Нуристане и Хазараджате.

В результате активность моджахедов значительно снизилась. Они стали уходить от прямого столкновения с войсками и перешли к тактике засад, террора и диверсий. Действия моджахедов были направлены на постоянное изнурение советских войск. Боевая техника и

в темное время суток, спустя один-два часа после наступления темноты. Развернулась минная война.

Летние, а затем и осенние боевые операции 1980 года подтвердили, что предстоит длительная вооруженная борьба с противником.

Командующий войсками ТуркВО генерал армии Ю. П. Максимов отметил в аттестации своего первого заместителя: «Генерал Тухаринов в войсках работает много и конкретно. В сложной обстановке ориентируется быстро, действует уверенно. Решения принимает смелые и обоснованные. Технику и вооружение знает, умело использует их в бою. Осуществляет твердый контроль за своевременным исполнением приказов, распоряжений. Высокую требовательность сочетает с заботой о людях».

Правительством СССР был поднят статус командования группировкой войск в Афганистане. В июне 1980 года генерал-лейтенант Ю. В. Тухаринов был назначен на специальную должность – уполномоченного Правительства СССР по делам временного пребывания советских войск в Демократической Республике Афганистан и исполнял эти обязанности до июля 1981 года.

23 сентября 1980 года генерал-лейтенант Ю. В. Тухаринов передал командование армией своему первому заместителю генералу Б. И. Ткачу и возвратился к своим прямым обязанностям первого заместителя командующего ТуркВО.

В течение 1981–1982 годов генерал руководил Оперативной группы ТуркВО по вопросам, связанным с Афганистаном. За проведенную работу на афганском направлении был награжден орденом Октябрьской революции и ему было присвоено звание генерал-полковник.

В 1983 году генерал-полковник Ю. В. Тухаринов закончил службу в Туркестанском военном округе и был назначен в группу представителей Главного командования Объединенных Вооруженных Сил государств – участников Варшавского договора в Народной армии ГДР в Берлин. В течение семи лет служил на этом ответственном участке военного сотрудничества.

В начале 1990 года болезнь вынудила Юрия Владимировича проститься с армией. В отставке, несмотря на тяжелый недуг, активно работал в ветеранских организациях, отдавая сполна свой авторитет, энергично боролся против нападок, клеветы в адрес солдат и офицеров, честно и мужественно выполнявших приказы Родины в Афганистане.

Прошли годы. К 20-летию ввода войск в Афганистан в Вятке в здании музея авиации и космонавтики, где более 30 лет до этого проживала семья Тухариновых, открылась экспозиция, посвященная первому командующему 40-й армии генерал-полковнику Ю. В. Тухаринову, была открыта мемориальная доска (на снимке). Для многих горожан стало откровением, что знаменитый генерал-«афганец», оказывается, их земляк и долгие годы жил и работал в их городе...

В. АБЛАЗОВ.

(Окончание. Начало на 3-й стр.)

В конце 70-х годов в связи с обострением международной обстановки и охлаждением советско-китайских отношений Забайкальский военный округ был значительно усилен армейскими формированиями. На территорию округа прибывали воинские соединения, переведенные с западного направления.

Войска на Дальнем Востоке и в Сибири были приведены в состояние полной боевой готовности. На территории Забайкальского и Дальневосточного военных округов были проведены крупные войсковые учения с выдвижением воинских частей и соединений вглубь Монголии. Была проведена частичная мобилизация воинов запаса. Сотни танков и бронемашин подошли к китайской границе вплотную. По долгу службы генерал-лейтенант Ю. В. Тухаринов активно участвовал в этих мероприятиях и к концу 1979 года приобрел большой опыт по руководству войсками в сложной предвоенной обстановке.

За заслуги генерал был награжден орденом «За службу Родине в Вооруженных Силах СССР» третьей степени, рядом других орденов и медалей, а также орденом «За отвагу».

В сентябре 1979 года Ю. В. Тухаринов получил новое назначение – на должность первого заместителя командующего войсками Туркестанского военного округа. Войска округа дислоцировались на территории Узбекистана, Туркменистана и Таджикистана. В составе советских военных делегаций. Ю. В. Тухаринов неоднократно посещал Афганистан.

В начале декабря 1979 года начальник Генштаба маршал Н. В. Огарков ориентировал командующего войсками Туркестанского ВО генерал-полковника Ю. П. Максимова в общих чертах о целях и задачах войск в случае принятия решения о вводе войск в Афганистан с тем, чтобы в округе могли на всякий случай заранее проработать основные вопросы оперативного планирования при вводе.

Вскоре после этого в Туркестанском военном округе под руководством командующего округом началось мобилизационное учение, в ходе которого в соответствии с директивами Генштаба были развернуты по штатам военного времени полевое управление общевойсковой армии, две мотострелковые дивизии, артиллерийская бригада, а также армейский комплект частей боевого и тылового обеспечения, которые и должны были составить группировку на случай ввода войск в Афганистан.

Специальным указанием 12 декабря 1979 года командующим 40-й

армией был назначен первый заместитель командующего войсками округа генерал-лейтенант Ю. В. Тухаринов. На него возлагалась также дальнейшая проработка всех вопросов, связанных с формированием этой армейской группировки. Приказ о назначении на должность командарма был устным. И только в феврале 1980 года его оформили в соответствии с установленными требованиями. Этот приказ существовал наряду с тем, что генерал-лейтенант Ю. В. Тухаринов находился на должности первого заме-

ВЫСОКОЮ ТРЕБОВАТЕЛЬНОСТЬ СОЧЕТАЛ С ЗАБОТОЙ О ЛЮДЯХ

стителя командующего войсками Туркестанского округа.

Один из первых случаев в кадровой политике советского командования нового периода, когда первый заместитель командующего округа исполнял обязанности командующего армией. Это давало возможность решать вопросы 40-й армии на более высоком уровне с разными управлениями округа и Министерства обороны СССР. Сама группировка войск, предназначенная для ввода в Афганистан, к 25 декабря еще не получила официального статуса 40-й армии, а носила название «Ограниченного контингента советских войск».

Командующий 40-й армии был представлен командирам дивизии, отдельных соединений, полков, различных служб и управлений уже на территории Афганистана. Руководитель Оперативной группы министерства обороны маршал С. Л. Соколов во время облета войск представлял командарма.

15 декабря в военном городке 108-й мотострелковой дивизии под Термезом в присутствии первого заместителя начальника Генштаба генерала армии С. Ф. Ахромеева, а также генералов и высших офицеров, членов оперативной группы МО и Генштаба, Туркестанского ВО, командующий 40-й общевойсковой армии генерал-лейтенант Ю. В. Тухаринов доложил о ходе формирования войск. Доклад был подробным и довгим.

16 декабря 1979 года командующему войсками ТуркВО генерал-полковнику Ю. П. Максимова позвонил начальник Генштаба маршал Советского Союза Н. В. Огарков и передал указания министра обороны Д. Ф. Устинова о конкретной подготовке войск к вводу в Афганистан, которые были подкреплены затем директивой №312/12/001, полученной командующим ТуркВО вечером 24 декабря 1979 года.

Переход Государственной советско-афганской границы установлен – 25 декабря 1979 года в 15.00.

С 25 на 26 декабря 1979 года всю ночь командарм не сомкнул глаз, следя за движением войск. Утром на вертолете облетел движущиеся колонны. Через несколько часов сделали еще один облет войск, переправившихся через гра-

В связи с этим командующий войсками ТуркВО генерал-полковник Ю. П. Максимов прибыл в Кабул и взял руководство войсками на себя.

5 января 1980 года генерал-лейтенант Ю. В. Тухаринов вернулся к исполнению обязанностей командарма.

К середине января 1980 года ввод советских войск в Афганистан в основном был завершен. Общая численность личного состава составляла около 100 тысяч человек. Потери личного состава в частях советского Ограниченного контингента на 31 декабря 1979 года составили 70 солдат и 9 офицеров...

В январе 1980 года в Кабуле побывал Ю. В. Андропов. Главной его задачей было наладить взаимодействие всех ведомств: представительства КГБ и МВД, посольства СССР, аппарата главного военного советника и других.

Первым официальным правительственным документом, касающимся пребывания советских войск в Афганистане, было постановление Совета Министров СССР от 19 февраля 1980 г. № 152-45, которое определяло вопросы финансирования и предоставления льгот личному составу войск.

Полная замена личного состава запаса на кадровых была завершена: сержантов и солдат – к марту, а офицеров – к ноябрю 1980 года.

В целом первый этап ввода войск в Афганистан прошел организованно.

Незабутнє

● Херсон

Представники обласної і міської організацій УСВА поклали квіти до меморіалу воїнів-інтернаціоналістів у Парку Слави.

● Харків

В ДЕНЬ 41-й годовщины ввода войск в Афганистан по сложившейся традиции воины-интернационалисты собрались на мемориальном комплексе «Память».

Минутой молчания почтили память погибших боевых товарищей, возложили к памятнику цветы. Именно в этот памятный для «афганцев» день началась война, которая лезвием бритвы прошла по их судьбам, по судьбам матерей и вдов погибших воинов. Помнить, извлекать уроки истории, чтить память погибших, передавать жизненный опыт молодому поколению – это те задачи, которые на сегодняшний день стоят перед людьми, прошедшими тяжелые испытания войны.

Геннадий ЛОМАКИН.

Важливо знати

СПРОЩЕННЯ ПОРЯДКУ
надання житлових субсидій

Програма субсидій – головний механізм соціального захисту людей в умовах підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги.

соціальне страхування (до того житлова субсидія їм могла призначатися лише за рішенням комісії);

● при встановленні права осіб на отримання житлової субсидії урахування перевищення граничної величини відбуватиметься не за показниками опалюваної площі житлового приміщення, а його загальної площі, це дасть змогу автоматизувати процес отримання даних з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, оскільки в базах даних державних органів влади немає інформації про розміри опалюваної площі приміщень;

● розширено перелік каналів інформаційної взаємодії між АТ «Ощадбанк» та одержувачами пільг і житлових субсидій шляхом використання месенджерів.

Ще одним рішенням уряду було врегульовано питання призначення житлових субсидій в частині спрощення оформлення субсидії для осіб, які отримують допомогу по частковому безробіттю у зв'язку із запровадженням карантину.

Також ще з березня 2020 року у зв'язку із встановленням карантину діє норма щодо автоматичного перепризначення субсидії на наступні періоди без звернення громадян. Таким чином, на поточний опалювальний період субсидію в автоматичному режимі було перепризначено понад 2,7 млн домогосподарств.

Крім цього, на період встановленого карантину запроваджено спрощену процедуру оформлення субсидії для громадян, які втра-

тили роботу і зареєструвалися в центрах зайнятості, а розрахунок розміру субсидії до кінця дії карантину здійснюється на збільшені на 50% соціальні норми споживання окремих послуг (газ для приготування їжі та підігріву води, електроенергія, водопостачання).

Ті домогосподарства, які раніше не користувалися субсидіями, але при зростанні витрат на комуналку їм складно оплачувати ЖКП, можуть звернутися за оформленням субсидії:

– особисто до посадової особи територіальної громади, ЦНАПу а також органу соціального захисту населення у містах обласного значення;

– дистанційно через веб-сайт Мінсоцполітики;

– заповнивши заяву і декларацію і відправивши її поштою до органу соціального захисту населення.

Призначення житлової субсидії та інформування заявника про результати розгляду документів відбувається у термін до 10 днів або до 30 днів у виключних випадках – якщо це потребує складання акту обстеження матеріально-побутових умов проживання сім'ї та прийняття відповідного рішення комісією при місцевих органах влади.

Крім цього, майже 1,8 млн сімей користується пільгами при оплаті житлово-комунальних послуг і мають знижку від 25 до 100 відсотків залежно від категорії пільговика (особи з інвалідністю внаслідок війни, учасники бойових дій, учасники війни, чорнобильці, діти війни тощо).

Роздуми з приводу

В ПОСЛЕДНЕЕ время много новостей приходит из Министерства социальной политики. В начале осени мы, например, узнали о повышении минимальной пенсии для отдельных категорий граждан в связи с ростом минимальной зарплаты с 1 сентября. Потом было вынесено постановление Кабинета Министров от 16 сентября 2020 № 849 «Некоторые вопросы повышения пенсионных выплат для отдельных категорий лиц в 2021 году и в дальнейшем». Принят госбюджет на 2021 год. На этом основании Министерство социальной политики успело презентовать календарь повышения пенсий в новом году. Интересно, что проявления активности были как раз накануне местных выборов. На этом фоне не столь заметными стали другие новшества, которые обсуждают в профильном министерстве.

ПРОЖИТОЧНЫЙ МИНИМУМ И ПЕНСИЯ: ОСТАВЯТ ЛИ ПЕРЕРАСЧЕТ?

Сегодня к величине прожиточного минимума привязаны почти 180 норм, регулирующих уголовные, хозяйственные, административные вопросы. Это вдвое больше, чем норм, регулирующих вопросы социальных выплат, которых есть 79. То есть речь идет прежде всего о наведении порядка в законодательной сфере. Пенсионерам от этого пока ни холодно ни жарко. С 1 января прожиточный минимум на одно лицо в расчете на месяц составляет 2189 гривен. При этом прожиточный минимум для нетрудоспособных граждан – 1769 гривен. Такой же размер минимальной пенсии. Есть еще прожиточный минимум для трудоспособных граждан – 2270 гривен, для детей в возрасте до 6 лет – 1921 гривня и для детей в возрасте от 6 до 18 лет – 2395 гривен. Это все прописано в Законе «О Государственном бюджете Украины на 2021 год». Заметим, что для нетрудоспособных людей, к которым относятся и пенсионеры, установлен самый маленький прожиточный минимум по сравнению с остальными категориями граждан. Законодатели почему-то считают, что пенсионерам нужно меньше всех и 1769 гривен на проживание вполне хватит.

Впрочем, экономисты уверяют, что реальный прожиточный минимум должен быть сейчас не меньше 4000 гривен. Это признают и в самом Министерстве социальной политики. Остается надеяться, что чиновники не просто бессмысленно переписут законодательство, а реально улучшат уровень пенсионного обеспечения. Однако уже звучало мнение, что в рамках реформы размер минимальной пенсии может быть вообще отягчен от прожиточного минимума. То есть рост прожиточного минимума не будет приводить к росту пенсий. Можно будет надеяться только на индексацию.

ЧТО БУДЕТ С ИНДЕКСАЦИЕЙ ПЕНСИЙ?

Важный вопрос – совершенствование пенсионного законодательства в солидарной пенсионной системе. В частности, установление даты ежегодной индексации пенсий, ее распространение на отдельные категории пенсионеров, которым пенсия не индексируется; установление особенностей пенсионного обеспечения родителей детей с орфанными заболеваниями.

Раньше по закону индексацию должны

были проводить каждый год 1 марта. Сейчас законодательством четкая дата не установлена. Она дополнительно назначается Кабинетом Министров. В позапрошлом году индексация была с 1 марта, в прошлом – с 1 мая. В 2021 году индексацию обещают опять с 1 марта, соответствующее решение Кабинета уже принято. Судя по всему, речь о том, чтобы снова закрепить указанную дату в законе, а не уповать на дополнительные постановления Кабинета Министров.

Кроме того, уже не первый раз звучит мнение, что надо бы возобновить индексацию пенсий госслужащим, научным работникам. Не урегулирован и вопрос об индексации пенсий военнослужащих. Законопроект о пере-

сударства. И вот проблема заключается в том, что эта часть закона тоже не выполняется, но уже со стороны предприятий.

По словам министра социальной политики Марины Лазебной, в последние 15 лет досрочная пенсия выплачивается за счет государства и работодателями уже почти не возмещается. Из десяти предприятий не возмещают восемь. Речь идет о пенсиях для двухсот тысяч пенсионеров! Задолженность по возмещению Пенсионному фонду Украины расходов на выплату досрочной пенсии выросла с миллиарда гривен в 2008 году до 15,3 миллиарда гривен в октябре 2020 года. Это не говоря о том, что человек часто не может подтвердить право на льготную пенсию по при-

третьем уровне системы пенсионного обеспечения).

Негосударственные пенсионные фонды в Украине существуют, но пока не используются большим спросом. Вот и заговорили о необходимости развивать эту сферу, а также разрабатывать механизмы, которые будут гарантировать сохранность вкладов. Пока только разговоры. И реального движения вперед не наблюдается.

БУДЕМ ЛИ МЫ ПОЛУЧАТЬ ПЕНСИЮ ИЗ ТРЕХ ИСТОЧНИКОВ?

Введение второго уровня системы пенсионного обеспечения – тоже из перерезанных проблем. Этот вопрос тесно связан с предыдущим. Впрочем, и в третьем пункте, о возмещении льготных пенсий, речь тоже идет о намерении внедрить накопительную систему, но для отдельных категорий граждан.

Напомним, что согласно Закону «Об обязательном государственном пенсионном страховании» в Украине должна быть трехуровневая система пенсионного обеспечения. Первый уровень – ныне действующая солидарная система. Второй – накопительная система. Третий – система негосударственного пенсионного страхования. В идеале при достижении пенсионного возраста человек должен получать пенсию сразу из трех источников. Трехуровневая пенсионная система действует во многих развитых странах мира.

Второй уровень (накопительная система) в законе прописан еще с 2004 года. Это система, при которой часть взносов с зарплаты человека поступает не в бюджет Пенсионного фонда, а на персональный счет работника и накапливается там в течение всей жизни. Но этот второй уровень существует лишь на бумаге и реально не работает.

Внедрение накопительной системы постоянно откладывается. С приходом к власти «Слуг народа» о внедрении накопительной системы заговорили снова. Соответствующий законопроект был зарегистрирован еще в конце 2019 года. Но почти сразу некоторые представители новой власти пошли на попятную. Поставили под сомнение актуальность введения такой системы. В частности – глава комитета Верховной Рады по вопросам социальной политики Галина Третьякова и работавший до весны министром экономики Тимофей Милованов (ныне советник главы офиса Президента).

Не прошло и года, как снова заговорили о том, что накопительную систему все-таки нужно запускать. В Министерстве социальной политики настаивают на срочной необходимости принятия законопроекта, зарегистрированного еще в декабре 2019 года.

Каждый из пяти упомянутых пунктов можно еще много разбирать по отдельности. Мы лишь попытались вкратце пояснить, о чем вообще идет речь. Хочется подчеркнуть, что немало новшеств, предлагаемых министерством, не являются собственно новшествами. Многие на законодательном уровне уже давно прописано. Просто закон нужно соблюдать, а не переписывать его другими словами и ставить это себе в заслугу.

Сергей КОРОБКИН,
независимый консультант.

РЕФОРМА ПЕНСИЙ: ЧЕГО ЖДАТЬ УЖЕ СКОРО?

Состоялось заседание рабочей группы Министерства соцполитики по развитию пенсионной системы, а в профильном комитете Верховной Рады прошли слушания на эту же тему. Обсуждались пять ключевых вопросов

расчете пенсий госслужащим и научным работникам, инициированный депутатами от оппозиции, находится на рассмотрении Верховной Рады еще с 2019 года. В свою очередь Министерство социальной политики разработало собственный законопроект по этому вопросу. Какой из законопроектов будет принят и будет ли принят вообще?

Что касается родителей детей с орфанными заболеваниями, то, видимо, речь идет о таких же льготах, как и у матерей инвалидов с детства. Такие женщины имеют право на досрочный выход на пенсию и на зачет в стаж периода ухода за больными детьми.

Льготные пенсии: КАКИЕ МОГУТ БЫТЬ ИЗМЕНЕНИЯ?

В первую очередь планируется введение накопительной профессиональной пенсионной системы для отдельных профессий, по которым пенсии назначаются досрочно. Правительство одобрило законопроект по изменению механизма финансирования льготных пенсий.

О чем идет речь? Как известно, льготные пенсии за работу в тяжелых и особо тяжелых условиях труда по Спискам льготных профессий №1 и №2 назначаются со снижения пенсионного возраста. В действующем с 2004 года Законе Украины «Об обязательном государственном пенсионном страховании» сказано, что льготное пенсионное обеспечение указанных категорий граждан должно осуществляться в соответствии с отдельным законодательным актом через профессиональные и корпоративные фонды. Но с 2004 года эта система в действие так и не введена.

Согласно этому же закону (пока указанная система не введена в действие) до достижения пенсионного возраста выплата таких пенсий должна финансироваться за счет средств предприятий, где работали эти люди. А после достижения пенсионного возраста выплата таких пенсий осуществляется уже за счет го-

сударства. И вот проблема заключается в том, что эта часть закона тоже не выполняется, но уже со стороны предприятий.

Кроме того, предполагается предоставить право участия в накопительной профессиональной пенсионной системе другим работникам на условиях, определенных по результатам коллективных договоров. Также предприятиям-должникам могут предоставить право рассрочить до 60 календарных месяцев суммы неуплаченных Пенсионному фонду фактических расходов на выплату и доставку льготных пенсий.

От перестановки мест слагаемых сумма не изменяется. Почему-то именно эта истина сразу приходит на ум, если бегло проанализировать указанный пункт. Многие предприятия годами не платят взносы на возмещение льготных пенсий. Изменится ли что-то, если просто изменить алгоритм взыскания взносов? Финансовая нагрузка на работодателя все равно останется. Очевидно, что проблема гораздо глубже и предложенным образом ее не решить.

ДОБРОВОЛЬНЫЕ ПЕНСИОННЫЕ НАКОПЛЕНИЯ: ДА ИЛИ НЕТ?

Речь идет о развитии негосударственного пенсионного обеспечения и его надежности. Это система негосударственного пенсионного обеспечения, которая базируется на принципах добровольного участия граждан, работодателей и их объединений в формировании пенсионных накоплений

Нове видання

Вышел в свет шестой сборник творческих работ ежегодного, проводимого под эгидой Единой социальной сети Харькова и общественной организации «Харьковский городской Союз ветеранов Афганистана (воинов-интернационалистов)» литературно-художественного конкурса духовно-философской и гражданской поэзии (прозы, фотографии, рисунка) «Во имя жизни, мира и любви», посвященного ветеранам.

О ПОДВИГАХ
РАТНЫХ И ТРУДОВЫХ

На страницах сборника описываются в прозе и воспеваются в стихах ратные подвиги наших отцов, матерей – ветеранов войны и труда.

Описывая военное время, прежде всего, каждый из нас думает не о войне, не о разрухе и голоде, не о трудностях и испытаниях, которые пришлось пережить нашему народу во время Второй мировой войны и в локальных войнах и вооруженных конфликтах, в которых принимали участие наши соотечественники, а о мире и любви, о созидании и жизни.

«Знать и помнить свою историю, написанную потом и кровью многих наших земляков, делать соответствующие выводы – пожалуй, одна из самых главных задач, которые стоят перед нами и нынешним поколением молодежи. Сильная армия и молодежь, воспитанная на боевых традициях старшего поколения, знающая свое героическое прошлое, всегда будет иметь успех и будущее, сможет оказать достой-

ный отпор любому врагу, иметь достойный тыл и богатую, интересную, творчески насыщенную мирную жизнь. Изучая живую жизненную историю героев войны, участников боевых действий, познавая их опыт и передавая другим людям, мы вместе строим свое будущее и будущее нашей страны», – пишет в предисловии Геннадий Ломакин, участник боевых действий в Афганистане, под редакцией которого сборник был подготовлен к печати.

В авторских работах отображается собственное философское отношение к войне и миру, добру и злу, а также к героям, испытывавшим на себе все тяготы и лишения боевых действий. Оргкомитет выражает особую благодарность всем конкурсантам, которые откликнулись и приняли участие в конкурсе, провели серьезную поисковую работу и проявили творческую активность.

Предлагаем вашему вниманию работы из нового сборника.

МОЙ ДЕДУШКА – «АФГАНЕЦ»

ВОЙНА в Афганистане была настоящим испытанием для боевой авиации, основная нагрузка ложилась на вертолетчиков. Именно вертолеты стали универсальным инструментом в решении разных задач в горно-пустынной местности этой страны. Вертолетчики выполняли атаку целей, разведку, эвакуацию раненых, доставку боеприпасов и продовольствия, ретрансляцию.

Мой дедушка – Костылев Георгий Иванович был штурманом авиационной эскадрильи. Летал на вертолете Ми-6. Закончив Луганское высшее военное авиационное училище штурманов имени Пролетарииата Донбасса и отслужив в Германской Демократической Республике, он был направлен в Афганистан. Служил там два раза. Первый раз – в 1985–1986, а второй – с 1987 по 1988 год. Был вначале штурманом взвода, потом штурманом эскадрильи, в его подчинении было 20 вертолетов. В его обязанности входило прокладывание курса, расчет времени полета, необходимого топлива на полет и безопас-

ной высоты, исчисление перемещения и передвижения на топографической карте, а также вести фотосъемку, выполнять прицеливание и сброс бомб, наводить и пускать ракеты, десантировать личный состав, военную технику и грузы.

Дедушка участвовал в операциях по перевозке войск и грузов афганскому народу. Награжден орденами «За службу Родине в Вооруженных Силах СССР» третьей степени, орденом Красной Звезды, медалями. Совершил 312 боевых вылетов. В 31 год получил звание майора и ушел на пенсию.

Дедушка с неохотой вспоминает боевое прошлое. Были и потери друзей, и сложные ситуации, из которых, как казалось, нет выхода. Но, все же, он его нахолил. Сегодня дедушка живет в Мариуполе и каждый год 15 февраля вместе с «афганцами» возлагает цветы к памятному знаку воинам-интернационалистам.

**Алина КОСТЫЛЕВА,
2-Д класс Харьковской
гимназии № 152.**

В «АФГАНСКОМ» ПАРКЕ

Я снег сгребая
с мраморной плиты,
И проступают имена солдат
погибших.
Сквозь мёрзлый лёд
одно хочу найти,

Кому по гроб обязан
своей жизнью.
«Салам, бача...
Проведать, вот, решил...
Живу, как будто жить
приговорённый.
В том проклятом бою
от смерти заслонил.
А мне сказал,
что был заговорённый».

Допытывал тогда:
чего сижу я кислый.
В мозгах застряло,
что в этот раз убьют.
Пытался
к чёрту гнать дурные мысли.
Подумал так, что лучше промолчу.

«Ты не юли и объясни,
в чём дело?!».
Он слушал молча,
куда-то в пол глядел.
Потом сказал,
что «это просто нервы».
А за палаткой вечер багровел...

И сколько мне отпущено, не знаю.
Но, как к живому, буду приходить!
Чтоб друга в день рождения
поздравить
И две гвоздики красных положить.

ВОЗВРАЩЕНИЕ

Здравствуй, город любимый!
Я вернулся домой...
Ну а мне всё не верилось,
Что остался живой.

Тишина оглушила,
Опьянила весна.
Мимо люди проходят,
Душат слёзы меня.

Так спешил я вернуться,
Но идти не могу...
А на улицах майских
Все каштаны в цвету.

Разлетелись, как птицы,
По стране пацаны.
Боевые медали,
Аксельбант на груди.

Мама двери открыла,
Не поверив глазам.
На пороге обняла,
Со слезами сказав:

«Слава Богу, сыночек!
Дождалась, мой родной!»
Ну, а я всё не верил,
Что вернулся живой.

Александр ПОСТОЛАКИ.

Незабутне

● Луцьк

НА МЕМОРІАЛЬНОМУ КОМПЛЕКСІ «Вічна слава» вшанували
пам'ять воїнів-«афганців», повідомляє Волиніnfa.

– В Афганістані ми як прості солдати та офіцери виконували свій обов'язок з честю і гордістю. Я завжди казав, що простий солдат цю війну виграв. На жаль, ми прийшли на чужу землю, але це не наша вина. Сьогодні ми увічнили пам'ять тих, хто не повернувся з тієї війни», – сказав голова Волинської обласної організації УСВА Григорій Павлович.

Рік в історії науки

СІМ ВАЖЛИВИХ ВІДКРИТТІВ

Протягом 2020 року «Економічна правда» уважно відстежувала найбільш значущі події серед світової наукової спільноти і зараз пропонує добірку із семи видатних наукових досягнень.

Учені знайшли ознаки існування життя на Венері

В атмосфері Венери виявлено газ фосфін, який вважається біомаркером – ознакою можливої життєдіяльності.

Про це йдеться в дослідженні, яке група астрономів на чолі з Джейн Гріз з Кардіфського університету опублікувала в журналі Nature Astronomy у вересні 2020 року.

Фосфін (фосфористий водень, PH₃) у звичайних умовах на Землі являє собою безбарвний отруйний газ. У дослідженні вчені вказують, що фосфін є одним із з'єднань, що свідчать про потенційні ознаки життя.

В атмосфері Землі він з'являється завдяки антропогенній діяльності (його використовують, наприклад, для консервації) і життєдіяльності анаеробних організмів – деяких бактерій, грибів, водоростей і черв'яків.

Інших природних джерел фосфіну небагато: блискавки, падіння метеоритів і вулканічна активність.

Поки вчені не реєстрували на Венері такі явища в достатній кількості, щоб вони могли пояснити появу фосфіну в атмосфері. Вулканічна активність там мінімальна, а блискавки в атмосфері планети призводять до появи незначних обсягів фосфіну.

Лише падіння метеоритів може пояснити появу кількох тонн фосфоровмісних сполук.

«Присутність фосфіну в обсягах навіть кількох частин на мільярд абсолютно несподівано для окисленої атмосфери, де з'єднання, які містять кисень, значно переважають над з'єднаннями, які містять водень. Ми роз-

глядаємо всі сценарії, які могли б пояснити появу фосфіну з урахуванням наявних знань про Венеру», – йдеться в статті.

Вчені підкреслюють, що життя на Венері є лише одним з можливих сценаріїв появи фосфіну в атмосфері і його виявлення не слід розглядати як доказ наявності живих організмів на планеті.

Харчова добавка
альфа-кетоглутарат
для подовження життя

Альфа-кетоглутарат виробляється в організмі людини шляхом природних метаболічних процесів, і його виробництво можна посилити за допомогою фізичних вправ або голодування.

Деякі спортсмени і бодібілдери використовують альфа-кетоглутарат як харчову добавку для росту м'язової маси.

З попередніх досліджень відомо, що в людини альфа-кетоглутарат може знижуватися в десять разів у віці від 40 до 80 років.

Припускаючи, що він може спричинити корисні антивікові ефекти, учені з Інституту дослідження старіння Бака (США) протестували терапію на мишах. Про результати їх експериментів розповідає New Atlas.

Протягом року 18-місячним мишам (відповідає віку 55 років у людини) щодня додавали альфа-кетоглутарат до раціону. У середньому вони жили на 12% довше порівняно з контрольною групою, однак більш цікаві результати були отримані в показниках стану здоров'я.

Оцінка біомаркерів старіння і когнітивних здібностей засвідчила, що в піддослідних гризунів показники були на 40% кращі, ніж у тих, які не отримували харчової добавки.

Різниця була добре помітна навіть зовні. Навіть у рано померлих гризу-

нів, які отримували добавку, на останньому етапі життя покращився стан здоров'я, що виявилось дивним результатом для вчених.

Харчові добавки альфа-кетоглутарату доступні для використання вже протягом кількох років, проте поки невідомо, які наслідки можуть виникати при тривалому прийомі добавки.

Корейський термоядерний реактор встановив світовий рекорд
Фізики з Південної Кореї встановили новий світовий рекорд на установці для магнітного утримання плазми типу токамак KSTAR. Ученим вдалося утримувати високотемпературну плазму протягом рекордних 20 секунд при температурі іонів понад 100 млн градусів.

Експерименти на KSTAR тривають з 2008 року. Значних успіхів учені змогли досягти ще два роки тому – тоді їм вдалося утримувати плазму аналогічної температури лише 1,5 секунди. Рік по тому був досягнутий показник 8 секунд.

Існують і інші термоядерні пристрої, здатні утримувати плазму при температурах 100 млн градусів і вище, але жоден з них не здатен підтримувати цей стан понад 10 секунд.

Час утримання є важливою характеристикою термоядерних пристроїв, яка визначає можливість їх використання для генерації електроенергії. Чим більший час утримання, тим довше реактор може виділяти енергію, а не тільки її витрачати.

Фахівці KSTAR планують збільшити час утримання до 300 секунд до кінця 2025 року.

Бджолина отрута впоралася з найбільш агресивним видом раку грудей

Бджоли принесли людству чимало корисних продуктів і речовин: мед,

прополіс і бджолину отруту, які використовуються в медичних цілях протягом тисячоліть.

Попри це, механізми дії бджолиної отрути – продукту секреторної діяльності залоз робочих особин медоносних бджіл – проти ракових пухлин вивчені недостатньо. Особливо коли йдеться про рак грудей, від якого страждають мільйони жінок.

За даними фахівців, на «тричі негативний» рак молочної залози припадає 10-15% усіх випадків цього онкологічного захворювання. При цьому клінічно ефективних методів його лікування не існує.

На думку вчених з Університету Західної Австралії та Інституту медичних досліджень Гаррі Перкінса, розуміння молекулярної основи і специфічності бджолиної отрути може стати ключем до розробки й оптимізації нових терапевтичних засобів для боротьби з раковими клітинами на основі доступного і недорогого натурального продукту.

Команда доктора Сиари Даффі з Інституту медичних досліджень Гаррі Перкінса та Університету Західної Австралії показала, що з «тричі негативний» рак грудей легко долає мелітин – компонент отрути медоносної бджоли.

Учені використовували отруту 312 бджіл і джмелів, а також мелітин, відтворений синтетичним шляхом, у поєднанні з препаратом хіміотерапії доцетакселом і без нього, щоб вивчити їх протиракові властивості на лабораторних мишах.

Бджіл присипали вуглекислим газом і тримали на льоду, поки діставали з їх черева отруйний шип.

Команда виявила, що і отрута бджоли, і мелітин не тільки швидко спричиняли загибель клітин особливо агресивного раку молочної за-

лози і клітин раку грудей, збагачених рецептором HER2 (він відповідає за формування первинної стійкості до протипухлинних препаратів), а й показали ефективність у концентраціях, що не зачіпають здорові клітини.

«Ми виявили, що мелітин може повністю зруйнувати мембрани ракових клітин за 60 хвилин», – повідомила Даффі.

Крім того, мелітин лише за 20 хвилин зміг вплинути на сигнальні шляхи, необхідні для росту і ділення ракових клітин.

Науковці синтезували пальне з вуглекислого газу

22 грудня видання Nature Communications опублікувало результати дослідження, у рамках якого вченим з Оксфордського університету вдалося отримати пальне з вуглекислого газу. Для цього вони використали залізнiй каталізатор, марганець, водень, лимонну кислоту і вуглекислий газ, нагріті до 350 градусів.

Після 20 годин випробувань хімічні реакції перетворили 38% вуглекислого газу на нові сполуки, 48% з яких становив етанол (пальне), решта – сполуки на кшталт етилену та пропілену, які використовують у виробництві пластику.

Один з авторів дослідження Пітер Едвардз вважає, що вже за два-три роки процес можна вдосконалити та зробити виробництво пального економічно вигідним.

«За 40 років моєї роботи це найважливіший прорив. Сподіваємося, ми зможемо використовувати вуглекислий газ з атмосфери для створення авіаційного пального», – зазначив він.

Навіть якщо технологія виробництва етанолу не буде доцільною на Землі, вона може стати в пригоді майбутнім колонізаторам Марса, де частка вуглекислого газу в атмосфері становить 95,32%.

(Закінчення на 7-й стор.)

ПАМ'ЯТІ БОЙОВОГО ПОБРАТИМА

Правління Української Спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) з великим сумом повідомляє про те, що 27 грудня 2020 року після невиліковної важкої хвороби наші ветеранські лави назавжди покинув

КУРАМАГАМЕДОВ Іса Асадулович.

Іса Асадулович Курамагамедов – громадянин України, один із засновників всеукраїнського громадського об'єднання – Української Спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), учасників бойових дій на території зарубіжних держав. Брав участь у бойових діях в Афганістані у складі спецпідрозділів, неодноразово, ризикуючи життям, виявляв приклади мужності й героїзму, за що отримав урядові нагороди.

Брав активну участь у громадській діяльності, спрямованій на захист прав ветеранів війни, членів родин загиблих воїнів. Користувався авторитетом у суспільстві, в середовищі ветеранів, неодноразово обирався керівником місцевих організацій УСВА, був обраний до складу Ревізійної комісії УСВА.

Починаючи з 2014 року, Іса Асадулович брав активну участь у волонтерській діяльності, спрямованій на зміцнення обороноздатності держави, у матеріальній гуманітарній допомозі війнам безпосередньо в зоні АТО і ООС. Він був призначений головою робочої групи УСВА з питань звільнення військовозобов'язаних і розшуку безвісти пропалих в бойових діях на сході України з повноваженнями заступника голови УСВА.

За дорученням голови УСВА, а також за власною ініціативою І. А. Курамагамедов неодноразово брав участь у заходах зі звільнення військовозобов'язаних і повернення останків загиблих воїнів. За його зусиллями були звільнені 10 заручників і повернені з небуття 40 загиблих воїнів. Усі гуманітарні заходи здійснював на благодійній основі за власний рахунок.

Правління УСВА висловлює щире співчуття рідним і близьким Іси Асадуловича.

Пам'ять про нашого побратима збережеться у ветеранів на багато років.

За дорученням всіх ветеранів війни, учасників бойових дій на території зарубіжних держав

С. ЧЕРВОНОПИСЬКИЙ,
голова УСВА.

Рік в історії науки

СІМ ВАЖЛИВИХ ВІДКРИТТІВ

(Закінчення.
Початок на 7-й стор.)

Редагування геному

Нобелівську премію з хімії у 2020 році отримали першовідкривачі методу редагування геномів за допомогою системи CRISPR/Cas9 Емануель Шарпантьє і Дженіфер Дудна.

Цей метод – один з найвідоміших проривів у біології за останні роки і в науці загалом. Він відкрив прямих шлях до технології справжнього, а не симптоматичного лікування генетичних захворювань.

Метод уже застосовується при терапії раку і зробив революцію в біотехнології, замінивши безліч старих ненадійних методів роботи з геномами рослин і мікроорганізмів.

Метод «генетичних ножиць» – так його ще називають – полягає в використанні молекулярних апаратів бактерій для розрізання та внесення змін у будь-яку іншу послідовність ДНК: миші, корови, людини. Цей метод не лише уможливив редагування геному, а робить цей процес точним.

Новина про метод з'явилася у 2012 році. Дудна і Шарпантьє описали у Science механізм CRISPR/Cas, завдяки

якому ці організми захищаються від вірусів (розпізнають і «ріжуть» їх геном). Дослідники висловили гіпотезу, що цю суперздатність бактерій можна використати для інших цілей.

Цей момент став переломним не лише для біологів, а й для всього людства. Минуло лише вісім років, а метод «генетичних ножиць» уже використовують для створення плодівих дерев з імунітетом до шкідників, лікування сліпоти, внесення змін до геному ембріонів людини.

Вакцина проти COVID-19

Журнал Science назвав головним проривом 2020 року рекордно швидко розробку вакцини проти COVID-19.

Щоб зробити ефективну вакцину, розробники скористалися вражаючим спектром технологій. Moderna та Pfizer-BioNTech використали стратегію, яка ніколи раніше не виводила на ринок жодних ліків: лабораторний РНК-месенджер (мРНК).

Ця технологія дозволяє створити новий клас ефективних ліків. Вони «примують» клітини виробляти білки, які можуть мати терапевтичну або профілактичну користь і мають потенціал боротьби з низкою захворювань.

Уже в грудні ЄС, Великобританія і США схвалили для масового застосування вакцини BioNTech/Pfizer, згодом США схвалили використання вакцини Moderna, а Великобританія – вакцини AstraZeneca.

Тобто від початку робіт із створення вакцини до масового застосування минуло менше року. Зазвичай вакцину розробляють 10-15 років.

Всеволод НЕКРАСОВ.

ПЕРЕДПЛАТА-2021

Побратиме, це наша з тобою газета!

Триває передплата на загальнодержавні періодичні видання.

Газету Української Спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) «ТРЕТІЙ ТОСТ», де друкуються законодавчі матеріали з питань соціального захисту сімей загиблих військовослужбовців, інвалідів війни, учасників бойових дій, юридичні консультації, матеріали про життя і роботу організацій УСВА (територіальних, місцевих, районних), спогади, проза і поезія, можна оформити за Каталогом періодичних видань України «Преса поштою» у будь-якому поштово відділенні.

Оформити передплату з поточних місяців також завжди можна до 16 числа (включно) кожного місяця, що передуює передплатному.

Мінімальний передплатний період – один місяць, максимальний – рік.

Наш індекс – 30224.

Вартість передплати з урахуванням приймання передплати і доставки складає:

- на місяць – 9,72 грн,
- на три місяці – 26,16 грн,
- на шість місяців – 45,32 грн,
- на рік – 86,44 грн.

Підтримуйте газету воїнів-інтернаціоналістів «Третій тост» своєчасною передплатою.

ПРЕС-СЛУЖБА УСВА.

Незабутнє

НЕ ЗАРОСТАЄ СТЕЖКА ПАМ'ЯТІ

Вони вшанували пам'ять земляка спільною молитвою, запалили свічки і поклали квіти.

Володимир Денека загинув 6 січня 1981 року при виконанні бойового завдання в Афганістані. Бойова машина піхоти, на якій він був механіком-водієм, підірвалася на міні. Посмертно нагороджений орденом Червоної Зірки. Одну з вулиць у селищі Ладичин названо його іменем, на фасаді школи, де Володимир навчався, встановлено меморіальну дошку, його ім'я увічнено на пам'ятниках у Теребовлі й Тернополі.

Минуло 40 років з дня загибелі Володимира Денеки, але бойові побратими, односельці, рідні й друзі свято бережуть пам'ять про мужнього воїна, який з честю виконав свій військовий обов'язок.

У Ладичині на Тернопільщині бойові побратими з Теребовлянської районної організації УСВА зібралися біля могили полеглого в Афганістані 40 років тому Володимира Денеки.

Спорт

ЗМАГАЛИСЯ ВЕТЕРАНИ

У Тернівці Дніпропетровської області на спортивній базі професійного гірничого ліцею відбулися традиційні спортивні змагання серед ветеранів війни в Афганістані Західно-Донбаського регіону. Учасники хвилиною мовчання вшанували пам'ять своїх полеглих бойових побратимів.

У турнірі брали участь чотири команди ветеранів «афганців»: з Тернівки – «Афганець» і «Афганець-2», Павлограда і Павлоградського району. Змагалися у трьох дисциплінах: фут-зал (міні-футбол у

спортивній залі), більярд і настільний теніс. Зважаючи на карантинні заходи, програму було зменшено до мінімально можливого рівня, і це ще більше додало спортивних емоцій у багаття змагань. На

спортивних майданчиках силові спорстмени показували найкращі сторони своєї майстерності, усі двобої пройшли у запеклій, дружній боротьбі.

Перед початком змагань тернівські ліцеїсти виступили перед ветеранами з невеличким концертом.

Почесне третє місце посіла команда ветеранів Павлограда, на другому місці – колектив «Афганець-2» із Тернівки, а головний приз виграла команда «Штурм» із села Богуслав Павлоградського району.

Голова Дніпропетровського обласного об'єднання УСВА Віктор Волошин подякував усім учасникам і організаторам, вручив переможцям і призерам кубки й медалі.

Організатори висловлюють щиру вдячність директору ліцею Олександрові Федоровичу Сайфієву і заступнику директора з навчально-виховної роботи Владиславі Олександрівні Тюкіній за допомогу і підтримку при проведенні турніру.

Олег КРИВОШЕЯ,
голова Тернівської Спілки воїнів-інтернаціоналістів УСВА.

ПІДТРИМУЮТЬ ЮНИХ БОРЦІВ

У Шепетівці в спортивному клубі «Battle Wolf» відбувся турнір із панкратіону і греплінгу.

У змаганнях взяли участь його юні вихованці, а проходили двобої під суддівським супровідом тренера Ігоря Кухарчука, дружні оплески та уболівання батьків і друзів. Для багатьох юних спортсменів це були перші змагання, перші перемоги й перші медалі.

Переможцями у своїх вікових категоріях стали Станіслав Клімчук і Микита Ващенко, які здобули перші місця з панкратіону, та Антон Кухарчук, який виявився кращим у поєдинках з греплінгу. Також переможні місця з греплінгу здобули Влад Тимошук і Дмитро Карась.

Тренер клубу Ігор Кухарчук вручив усім переможцям і призерам грамоти і медалі. А найменший переможець з панкратіону Микита Ващенко отримав іграшковий автомобіль.

Підтримку в проведенні турніру надала і Шепетівська спілка ветеранів Афганістану на чолі з головою Валерієм Окорським,

яка забезпечила спортивне свято грамотами й медалями від своєї організації.

Хочеться висловити особливу подяку учасникам і спонсорам нашого клубного турніру – спілчанам «афганцям» і батькам, які підтримують розвиток спорту і небабидуть до змістовного дозвілля і гармонійного розвитку своїх дітей. Адже боротьба – це, насамперед, здоров'я, прагнення до перемоги й готовність до викликів життя. А у здоровому

тілі, як відомо, здоровий дух, – говорить Ігор Кухарчук.

До речі, панкратіон, як вид спортивної боротьби, прийшов до нас із Давньої Греції, згідно з грецькою міфологією, його заснував Геракл, він входив до програми Олімпійських ігор 648 року до нової ери. А нині ця боротьба набуває все більшої популярності з кожним роком.

Володимир ПИПІЧ,
учасник бойових дій,
член Шепетівської СВВА.

ТТ
ТРЕТІЙ ТОСТ

Свідцтво про реєстрацію
КВ 839 від 18.07.1994 р.

Газета заснована у липні 1991 року

ЗАСНОВНИК: УКРАЇНЬКА СПІЛКА ВЕТЕРАНІВ
АФГАНІСТАНУ (ВОЇНІВ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ)

РЕДАКЦІЯ НЕ ЗАВЖДИ ПОДІЛЯЄ ПОЗИЦІЮ АВТОРІВ І НЕ МАЄ МОЖЛИВОСТІ ПОВЕРТАТИ РУКОПИСИ. ЛИСТУВАННЯ З ЧИТАЧАМИ – НА СТОРІНКАХ ГАЗЕТИ. ЗА ТОЧНІСТЬ І ДОСТОВІРНІСТЬ ВИКЛАДЕНИХ ФАКТІВ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕСЕ АВТОР.

НАША АДРЕСА:
01054, М. КИЇВ, ВУЛ. ЯРОСЛАВІВ ВАД, 36Є.
ТЕЛ. 272-51-94, ФАКС 272-50-42.
E-MAIL: USVA2007@UKR.NET
САЙТ: WWW.USVA.ORG.UA
E-MAIL: PRESSUSVA@UKR.NET

ПІДПИСАНО ДО ДРУКУ 21.01.2021 р.
ВЕРСТКА І ДРУК «ТРЕЙД-ІНФОРМ»
Тираж 2200. Зам. 3-4-2021.
ІНДЕКС 30224.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ